

[Jørgen Winther]

Endelig er det sådan med det nuværende system, hvor nogle undlader at betale, at bistandsmodtagere kan komme til at oparbejde en ret stor gæld. Når de har denne store gæld, modvirker det lysten til at komme i arbejde igen, for så skal man betale af på det, man nu engang skylder.

Venstre synes, at det er uacceptabelt, at bistandsmodtagere bare kan undlade at betale, uden at det får nogle konsekvenser. Det er rigtigt, at der er nogle få kommuner, som bruger § 49 i bistandsloven, men jeg kender også kommuner, som siger, at de aldrig kunne drømme om at bruge § 49 i bistandsloven. Så alt i alt må man sige, at de nuværende inddrivelsesregler ikke er gode nok.

Venstre ser altså meget positivt på Fremskridtspartiets forslag, men på den anden side kan vi også se, at der er behov for en nærmere undersøgelse. Derfor støtter vi socialministerens forslag om, at der skal laves en undersøgelse, og at det er Socialstyrelsen, der skal stå for den, så vi kan se, hvordan det virkelig forholder sig med hensyn til betalingsreglerne for konthjælpsmodtagere.

Når vi har resultatet af denne undersøgelse, håber Venstre til gengæld, at der bliver taget initiativer til bedre muligheder for inddrivelse. Venstre mener i hvert fald ikke, at de nuværende regler er gode nok, og vi ser med spænding frem til resultatet af denne undersøgelse fra Socialstyrelsen.

Kirsten Lee (RV):

Heldigvis ser det ud til fra de tal, som Fremskridtspartiet fremlægger i dette beslutningsforslag, at de allerfleste forældre er samvittighedsfulde og betaler for deres børns daginstitution, som de skal, og det vidste vi vel også godt i forvejen. Fremskridtspartiet påpeger jo selv, at 66 pct. af bistandsklienterne betaler for daginstitutionspladserne, og 85 pct. af de andre brugere betaler også for deres daginstitutionspladser, uden at der opbygges restancer.

Man kan ikke undre sig over, at bistandsklienterne tegner sig for en større del af restancerne end dem, der har arbejde. Det kan heller ikke undre nogen, at der bliver tildelt mange socialpædagogiske fripladser, efter at vi har indført betalingsordninger for bistandsklienternes børn i daginstitutioner. Det understreger blot, hvad vi godt vidste i forvejen: at bistandsklien-

terne er en skrøbelig gruppe, og at i netop den gruppe findes de truede børn, som har behov for en socialpædagogisk friplads. Og der er vel også netop i den gruppe forældre, som har svært ved at administrere deres økonomi.

Fremskridtspartiet har tilsyneladende den opfattelse, at når bistandsklienter ikke betaler for deres børns institutionsplads, så er det, fordi de bruger pengene til luksus. Hvad har Fremskridtspartiet egentlig af dokumentation for en sådan påstand? Det kunne jeg godt tænke mig at få et svar på.

Det er naturligvis rigtigt, at forældre skal betale det, de skal betale, til det offentlige, og det offentlige har også en forpligtelse til at sikre, at der ikke hober sig forskellige former for gæld op, uden at det offentlige forsøger at få gælden inddrevet.

Vi er enige med socialministeren i, at på nuværende tidspunkt er der ikke behov for yderligere inddrivelsesforanstaltninger. Vi synes, det er en god idé at undersøge, hvordan det egentlig går ud i kommunerne med betalingsregler og med inddrivelse af restancer.

Skulle det vise sig nødvendigt, at Folketinget foretager sig noget, når undersøgelsesresultaterne foreligger, vil vi gerne være med til at se på det, men vi kan ikke stemme for beslutningsforslaget, som det ligger.

Emmert Andersen (CD):

Når man køber en vare, skal man også betale for den, og det er det sympatiske ved forslaget.

Imidlertid må der være en grund til, at der er så mange restancer, som der er. Det kan være, vi ikke er gode nok til at inddrive restancer. Det kunne jo også godt være, at man ikke havde råd til at betale, hvad det egentlig koster. Det synes jeg man bør undersøge, og vi må i udvalget undersøge, hvad grunden egentlig er. Under alle omstændigheder mener CD ikke, at det skal gå ud over børnene.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi har i Kristeligt Folkeparti den overordnede målsætning, at folk selvfølgelig skal betale, hvad de skylder, og det hvad enten det som her drejer sig om offentligt formidlet børnepasning, eller at man ikke betaler, hvad man skylder i skat, og hvad vi ellers kan forestille os. For det er klart, at hvis nogle ikke betaler, går det ud over nogle andre. Og vi ønsker naturligvis